

# Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA  
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177  
PODUREDNIŠTVO  
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000  
Letna inozemstvo Lir 30.000  
Letna inozemstvo, USA dol. 28  
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXIV - Štev. 33 (1717)

Gorica - četrtek, 2. septembra 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

## Strah pred svobodnimi ljudmi Sv. oče na jadranski obali

Katica Cukjati je v Argentini rojena Slovenka, po poklicu odvetnik. Lani je imela predavanje v Dragi. Ob svojem obisku v Evropi se je zanimala tudi za razmere v Sloveniji poleg onih v zamejstvu na Primorskem in Koroskem. Svoja opažanja in sodbe je strnila v predavanju, ki ga je imela v Buenos Airesu. Glede zamejskih intelektualcev sodi takole: »Zamejski izobraženci imajo v tej dobi kot osrednjo skrb analizo in rešitev kočljivih lastnih vprašanj. Zamejsko življenje sloni na ramah izredno požrtvovalnih Slovencev, ki ne klonijo kljub močnemu pritisku prefinjene potujčevanja in nelojalne matične politike« (Svob. Slov., 10. jun. 1982).

Mislím, da je K. Cukjati dobro zadelo, ko je dejala, da je naša »osrednja skrb analiza in reševanje kočljivih lastnih vprašanj«. Iz te skrbi in potrebe po analizi naših vprašanj je namreč zrastle Draga. Njen pobudnik pok. prof. Jože Peterlin jo je zamislil ravno kot svobodno tribuno zamejskih Slovencev, kjer naj se rešujejo vprašanja, ki žuljo nas zamejce. Seveda se pa pri tem ni mogoče izogniti tudi zadevam Slovenije in Jugoslavije, saj nas kot Slovence zadevajo tudi te.

### ZAKAJ SE LJUBLJANA BOJI »DRAGE«

Prav v tem, da se v Dragi rešujejo tudi vprašanja, ki se tičejo stvarnosti v Sloveniji (marksizem, verska svoboda, samoupravljanje, narodna zavednost, gospodarstvo idr.), je krivo, da se tamkajšnji režim ne more spriznati s predavanji v Dragi.

V preteklosti je skušal Drago udušiti z nenadno odpovedjo že napovedanih predavateljev, potem z odvzemom potnih listov predavateljem, lani in letos pa z napadi v ljubljanskem Delu. Lansko leto se je na to pot spravljal časnikar Franček Bohanec, vendar po končani Dragi. Letos se je isti avtor ločil Drage že v avgustu ter v istem dnevniku objavil več napadov na Drago. Radovedni smo, kaj bo napisal po končani letošnji Dragi, če bo prišel na predavanja.

### DIKTATURA ZAHTEVA ENOGLASNOST

Kaj ga žuli, oz. kaj žuli partijsko vodstvo v Ljubljani? Mislím, da je odgovor dal italijanski pisatelj socialist Ignazio Silone v romanu »Vino e pane«. Šlo je za neke napise proti fašizmu, z ogljem pomazane po zidovih: »Viva la libertà. Viva la pace. Viva l'Internazionale«. Naslednje jutro je bilo mestece prepolno policije in fašistične milice. Naivna Bianchina se je čudila, zakaj toliko hrupa za nekaj napisov po zidovih. Don Paolo, glavna oseba romana, ji je razložil: »Diktatura se opira na enoglasnost. Dovolj je, da eden reče NE in vse začaranosti je konec.« Dekle je vprašalo dalje: »Ali tudi, če gre za miroljubnega človeka, ki misli po svoje, toda poleg tega ne stori nič hudega?« »Gotovo,« ji odvrne don Paolo. »Dovolj je, da en sam človek reče NE in ves tisti granitni red je v nevarnosti.«

Tu govori Silone o fašizmu, a vse diktature so si enake. O tem se lahko prepriča vsak dan po celem svetu: v Čilu, v Nikaragui, na Kitajskem, v Sovjetski zvezi, na Poljskem, v Jugoslaviji, vsepovsod. Diktature zahtevajo enoglasnost. Vsak svoboden glas spravi v nevarnost njihov obstoj, ali vsaj tako se bojijo.

Zato razumemo Mussolinijev bes, ko so se z demonstrativnimi atentati in gesli oglasili slovenski fantje leta 1930 širom po Primorskem. Ko so jih odkrili, je moralo priti do hudih obsodb in tudi do bazoviških žrtev. Prav tako razumemo generala Jaruzelskega in njegovo življenje proti neodvisnemu sindikatu Solidarnost na Poljskem; za generalom se skriva Leonid Brežnjev s sovjetsko partijo. Razumemo poseg Sovjetov na Madžarskem, na Češkoslovaškem. Razumemo tudi nevoljo slovenske komunistične zveze zaradi »Drage«. Vse razumemo ob Silonejevi ugotovitvi, da diktatura mora biti monolitna, mora imeti enoglasnost, enotnost, kajti tudi majhna špranja svobode je zanjo smrtno nevarna.

Slovenski fantje, ustreljeni na bazovski gmajni, so zarisali tako špranja svobode v fašistično diktaturo, saj pravi Silone:

»Umoriti človeka, ki ponavlja NE, NE, je tvegana zadeva. Kajti tudi mrtvec lahko ponavlja na tiho NE, NE... Kako utišati mrtveca?«

Ali so naša ušesa še vedno pravilno naravnana na šepetanje z bazoviške gmajne? Naj nas tudi letošnja »Draga« spomni na to.

K. H.

### Pastirsko pismo škofom v Nikaragui

Sv. oče Janez Pavel II. je zelo zaskrbljen, kaj bo s katoliško Cerkvijo v tej državi, odkar je na vladi levo usmerjeni sandinistični režim, ki se vedno bolj zateka k diktaturi, da uveljavi svojo voljo. Na god sv. apostolov Petra in Pavla je papež tamkajšnjim škofom poslal pastirsko pismo, katerega objavo pa so oblasti prepovedale in je prišlo v javnost šele v avgustu.

Škofe je opozoril na nevarnost, ki prihaja od tako imenovanih »narodnih Cerkva«. Tvegano je misliti, da je poleg Cerkve, ki se zbira ob škofu, še kaka »narodna« Cerkve, kar naj bi pomenilo, da je nastala iz ljudstva brez zveze s cerkvenim načelstvom in brez priznanja cerkvene avtoritete. Prav take vrste Cerkve pa bi bila sedanjemu režimu zelo pogodu.

### OD TEDNA DO TEDNA

■ Italijanski teroristi hočejo očitno zanesti nemir tudi v vrste vojakov. Tako je skupina rdečih brigadistov v Salernu napadla vojaško kolono, ki se je odpeljala iz vojašnice, da zamenja svoje tovariše na straži. Ko je zaradi streljanja prihitala v bližino policijska izvidnica, so teroristi napadli še njo. Ob napadu je bil en policist ob življenju, pet vojakov in policistov in en civilist pa so bili ranjeni.

■ V govoru, ki ga je imel poljski primas Glomp v Čenstohovi ob proslavi 600-letnice podobe Črne Matere božje je nadškof pozval Poljake, naj 31. avgusta — ob drugi obletnici nastanka neodvisnega sindikata Solidarnost — ne gredo na ceste demonstrirati, od oblasti pa je zahteval, naj spuste na svobodo Lecha Walesa in vse druge interniranice, razglasijo pomilostitev za obsojence ter obnovijo delo sindikatov. Kardinal Glomp je ob oblasti tudi zahteval, da določijo datum obiska papeža Janeza Pavla II. prihodnje leto.

■ Dva Poljaka sta preusmerila poljsko potniško letalo, ki je vzletelo v Budimpešti proti Poljski v Zah. Nemčijo. Na letalu je bilo 70 potnikov. Po pristanku v Münchnu je zahodnonemška policija Poljaka aretirala in bosta prišla pred tamkajšnje sodišče. Navadno zahodnonemške oblasti te vrste preusmerjevalcev ne vračajo, pač pa jih obsodijo na zaporno kazen.

■ Španski kralj Juan Carlos I. je na predlog predsednika vlade Calva Sotela razpustil parlament in sklical volitve za 28. oktobra. Do razpusta parlamenta je prišlo, ker vlada Calva Sotela zaradi razdorov v lastni stranki in izstopov ni imela več večine v parlamentu. Največ izgledov za zmago na volitvah ima socialistična stranka, ki jo vodi Felipe González in je odločno protikomunistično usmerjena.

■ V začetku tega tedna je zapustil libanonsko prestolnico Bejrut tudi voditelj Palestinske osvobodilne organizacije Jaser Arafat. S tem se je praktično zaključil palestinski umik iz Libanona. Arafat se misli začasno naseliti v Tuniziji, od koder bo vodil palestinski odpor v pričakovanju boljših časov.

■ Na sedežu Mednarodne organizacije za delo so objavili, da je Argentina na prvem mestu med državami, v katerih so imeli lani najvišjo inflacijo na svetu. Ta je znašala kar 131,3 %. Argentini sledijo Izrael (101,5 %), Peru (72,6 %), in Kostarika (65,1 odstotka). Najnižja je bila inflacija na Japonskem, komaj 4,7 %.

Nedelja 29. avgusta je bila za sv. očeta spet eden tistih delovnih dni, ki pomenijo zanj rodovitne ure srečanja z ljudskimi množicami, za slednje pa vir duhovne obogatitve in potrditve v veri. Kar petnajst ur se je mudil na jadranski obali. Njegov postanek bi mogli razdeliti v tri obdobja: obisk republike San Marino, govor udeležencem »Mitinga za prijateljstvo med narodi« in srečanje z več stotisočglavo množico pri evharistični daritvi v Riminiju.

### V MALI REPUBLIKI SAN MARINO

Sv. oče se je najprej ustavil v republikli San Marino, ki je okrog leta 800 nastala na gori Titan, 25 km zahodno od jadranske obale, kjer se danes razprostira kopališko mesto Rimini. Izročilo trdi, da je početnik te republike puščavnik sv. Marin, ki je prišel v te kraje z otoka Raba v Dalmaciji. Njemu pripisujejo besede: »Sinovi, zapuščam vas svobodno.« Te besede izražajo idealno zgodovinsko, politično in pravno osnovo te države, ki ji načelujeta dva od ljudstva izvoljena kapitana. Papež Janez Pavel II. je zato smatral kot primerno, da spregovori o svobodi, najprej v parlamentu, še bolj izčrpno pa med mašo na stadionu Serravalle.

Za razumevanje krščanskega pojmovanja svobode je potrebno predvsem doumeti Kristusove besede: »Če boste ostali zvesti moji besedi, boste zares moji učenci; spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila... Resnično povem vam: kdor stori greh, je suženj greha...« (Jn 8, 31).

Če je torej svoboda največji dar, ki ga je Bog poklonil človeku, je pa obenem najbolj dragocen sad Kristusove odrešenja, ki je človeku omogočil, da izbira med dobrim in zlom. Je pa ta svoboda vedno tudi ogrožena. Zlasti jo spravljajo v nevarnost razna brezboštva, prosvetljenstva in agnostična gledanja na človeka. Ta gledanja vodijo človeka k prestopkom zoper božjo voljo in tako k zmotni rabi svobode.

Taka zmotna in napačna raba svobode prihaja v današnjem času do izraza zlasti v pojmovanju zakona in v šolskem poučevanju. Ker človek ne sme ločiti tega, kar je Bog združil — besede so Kristusove —, nima nobena svetna oblast pravice, da to načelo spreminja. Prav zato Cerkve obžaluje vsak napad na nerazvežljivost zakona kot je to razporek; in nedvoumno uči, da je zakon po svoji naravi usmerjen v posredovanje novih življenj. Zato je hoteni splav vedno umor in obsodbe vreden.

Kar se tiče pouka v šoli je mlademu človeku treba nuditi tako formacijo, da bo spoznal tiste vzvišene resnice, ki nudijo izčrpen in gotov odgovor na velika vprašanja človeškega srca ter človeka osvobodijo strahu, tesnobe in obupa, nudeč mu obenem nagibe, zakaj trpeti in kako sprejemati težave življenja.

### NA »MITINGU PRIJATELJSTVA«

Ze tretje leto je katoliško gibanje »Comunione e Liberazione«, ki ga je ustanovil don Giussani, v Riminiju pripravilo dneve prijateljstva med narodi, ki so se zaključili prav preteklo nedeljo. Mladina, ki je na tem mitingu sodelovala, je sv. očeta z navdušenjem sprejela in prisluhnila njegovim besedam, ki so pomenile zanje pohvalo za opravljeno delo (»Vi kažete pot Cerkve in mladine v Cerkvi. Trudite se kazati ljudem skrivnost zveličanja. Vaš miting prispeva k oznanjanju Cerkve kot jo je prikazal zadnji koncil«), obenem pa vzbudbo in smernice za bodočnost.

Sv. oče se je najprej ustavil pri besedah »Srečanje«, »Prijateljsko srečanje«, »Prijateljstvo med narodi«. Besede, ki imajo zlasti v tem času, tako često dramatičnem, poseben pomen. Imeli ste srečanje ne samo s stotinami in tisoči drugih oseb, ki so napolnili dvorane, srečanja z različnimi osebnostmi, ki so vam nudile svoja razmišljanja, zlasti pa s Kristusom, ki vedno znova obnavlja na zakramentalen način svojo navozčnost med ljudmi in nas sili k iskanju bratov in sester v naši sredi.

Posebej se je sv. oče ustavil pri glavnem predmetu razmišljanja na zadnjem mitingu v Riminiju, ki je imel naslov »Pripo-

močki in sredstva za človeka«. Med pripomočki je omenil na prvem mestu delo, ki pa ne sme imeti le egoističen in uporabniški pečat. Z delom je tesno povezana družina, ki pomeni za človeštvo glavni vir napredka in razvoja. Velik pripomoček za človeka je njegova notranjost, če se zna v njo poglabiti. V tem oziru so vedno sodobne besede sv. Avguščina: »Zase si nas ustvaril, Gospod, in nemirno je naše srce, dokler se ne počije v tebi.« Da, za Gospoda smo ustvarjeni, ki nam je vtisnil nesmrtni pečat svoje moči in ljubezni. Glavni pomočki človeka so prav v Bogu. Nadalje je velik pomoček človeka tudi kultura, ki ga napravi bolj človeka. Skrbite, da jo boste odkrivali vedno bolj. In pazite, da je ne boste uničevali! Najbolj pa ste potrebni Kristus, ki je »božja moč in božja modrost« (1 Kor 1, 24). On je največji pomoček človeštva.

Današnji človek si zelo prizadeva najti odnos do sveta, ki ga obdaja, z znanostjo in tehniko. Hoče odkriti nove vere za svoje življenje in sožitje z drugimi, poveličuje umetnost kot izraz svoje stvariteljske dejavnosti, teži za razvojem, ki naj bi bil miroljuben. Kljub vsem tem prizadevanjem pa je mir na svetu močno ogrožen, znanost in tehnika povzročata neuravnovesenost med človekom in človekom, člove-

kom in naravo, narodom in narodom. To nasprotje je gotovo povezano s skrivnostjo zla. Temu se da zoperstaviti le s civilizacijsko ljubezni. To pričevanje nam je zapustil Kristus in le z njim se bo dalo obnoviti sodobni svet.

### SV. MAŠA NA MORSKEM OBREŽJU

Zadnja točka papeževga postanka v Riminiju je bila občestvena sv. maša, ki jo je opravil ob ogromni udeležbi ljudstva. Na njej je poudaril misel, da smo vsi poklicani, da gremo na sveto goro, v hišo Gospodovo. Ponovno smo vabljeni, da v pričujočnosti evharističnega Boga premislimo problem dobrega in zlega. Človek nikdar ne more ubežati samemu sebi. V njem se porajajo slabe misli, kraje, uboji, prešuštva... Da, človek se mora neprestano spoprijemati sam s seboj. Zato moramo hoditi v božji luči. Le v njej bomo odkrili tiste pomočke za človeka, o katerih se je v Riminiju v preteklih dneh toliko govorilo.

Po sv. maši je sv. oče stopil v avtomobil ter se dal peljati po plaži in mestnih ulicah. Tudi ta vožnja je pokazala, kako njegova navzočnost vsakogar, ki ga vidi, osrečuje. Lahko rečemo, da je tudi za Rimini papežev obisk postal nepozaben dan, »dan, ki ga je naredil Gospod«.



Sv. oče odhaja iz parlamenta v San Marinu

## Spadolini je predstavil program nove vlade

Ministrski predsednik Spadolini je v poslanski zbornici predstavil program svoje druge vlade, ne da bi v bistvu povedal kaj novega.

Dejal je, da bo o velikih ustavnih reformah moral odločiti parlament in naštel nekaj predlogov za spremembo ustave kot so odprava tajnega glasovanja, poseben postopek za odobritev finančnega zakona in državnega proračuna ter še marsikaj drugega. V celoti deset točk. Ker pa bo treba reforme odobriti po sedanjem poslovniku, torej na počasen način, je le malo verjetno, da bi prišlo do reforme v sedanjih parlamentarnih poslovnih dobi.

Kar se tiče gospodarskih vprašanj je bil Spadolini na moč previden. Vztrajal je pri 16-odstotni stopnji inflacije in se dalj časa pomudil pri sporni zadevi premične lestvice. Povedal je, da je za popolno izvajanje južnotirolske avtonomije po-

trebna le še rešitev vprašanja bocenskega upravnega sodišča in rabe jezika na sodiščih, vse ostale dežele s posebnim statutom, torej tudi našo pa je odpravil z besedami: »V teku so priprave osnutkov določil za prilagoditev njihove ureditve.« O Slovencih torej konkretno nobene besede.

V zunanji politiki je vprašanje Palestinske osvobodilne organizacije povezal s potrebo predhodnega medsebojnega priznanja Palestincev in Izraela; o sovjetskem plinovodu bo vlada odločala prihodnji teden; odnosi z ZDA pa so pogojeni z odnosi le-teh do Sovjetske zveze, ki še vedno ni uredila svoje prisotnosti v Afganistanu in je kriva za sedanji položaj na Poljskem.

Skratka: ista vlada, isti ministri, enak program in zato enake težave, s katerimi se je morala spoprijemati že prva Spadolinijeva vlada.



# Anton Aškerc - velik pesnik, a tragična osebnost

Letos poteka 70 let, odkar je v Ljubljani umrl pesnik Anton Aškerc. O njem se bolj malo piše in redki ga proslavljajo. In vendar velja za našega največjega pripovednega pesnika. Premalo cenimo Aškerca morda zato, ker pravimo o sebi, da smo liričen narod, ki bolj ceni lirčne pesnike. A prav zato ne bo napak, če se Aškerca vsaj kratko spomnimo v našem listu.

V naslovu je zapisano: Aškerc - velik pesnik, pri tem mislimo na pripovednega pesnika. Sam o sebi je bil prepričan, da je njegovo poslanstvo biti pesnik. Marja Boršnik, ki je do sedaj napisala najboljšo študijo o Aškercu, pravi: »V bogoslovju je vstopil, da dožene smisel življenja in nalogo, ki jo ima vršiti, in v bogoslovju je spoznal, da je njegova najvišja naloga postati pesnik. Pesnjenje se mu je zadelo nad vse važno, naravnost svet poklic.« Prav iz tega prepričanja izhaja njegova poznejša tragika kot pesnika in kot človeka.



Pesnik Anton Aškerc v letih svojega bivanja v Ljubljani

## NJEGOVO LITERARNO DELO

Kot toliko drugih je tudi Aškerc začel z lirčnimi pesmimi. Toda kmalu je spoznal, da to ni njegova pot. Obrnil se je k pripovednemu pesništvu in zadel pravo. V slovenskem ljudskem izročilu in v slovenski zgodovini je našel motive za pesmi, ki jih danes najdemo v vsaki šolski antologiji. Kdo od slovenskih dijakov ne pozna balade Mejniki? »Sejm bil je živ. Prodal i on je Lahom tam par volov...« Ali one druge: »Med skalami Sava šumi, valove mogočne vali, v naročje jih Dunavu tira...«

V osemdesetih letih preteklega stoletja je Aškerc bil glavni pesnik »Ljubljanskega zvona«, ki je njegove pesmi objavljaval navadno na prvi strani. Tedaj so nastale njegove Balade in romance, ki so izšle leta 1890. Gre za prvo in najboljšo zbirko Aškerčevih pesmi, ki si je z njimi postavil nesmrten spomenik v našem slovstvu podobno kot Simon Gregorčič s svojimi Poesijami. V tej zbirki je veliko dobrih pesmi. Aškerc je z njimi dopolnil vrzel v našem slovstvu: dal nam je lepih pripovednih pesmi. Naj omenimo le še njegov cikel pesmi o kmečkih uporih: »Zvonovi zagrebški pojo, pojo, da še nikdar takos (Kronanje v Zagrebu).

Poleg pripovednih pesmi z zgodovinsko in ljudsko vsebino je začel segati tudi na področje socialnega življenja in ustvaril nekaj dobrih socialnih pesmi. V njih opeva zlo usodo sirote Anke ali delavca z družino, ki ga kapitalist zlorablja. Po tej plati spada med prve slovenske pesnike, ki jih je ganila usoda trpečih ljudi.

## ASKERČEVA ŽIVLJENJSKA TRAGIKA

Toda ravno pri tem se začneja tudi njegova tragika. Zaneslo ga je, da je od pesniškega navdih začel prehajati k ideološkemu pridiganju. Po izdaji prve zbirke začne rasti v njem razkol med pesnikom in mislecem, med čustvom in ideologijo. Anton Aškerc je bil namreč duhovnik, toda v svojem notranjem svetu se je začel kmalu oddaljevati od miselnosti katoliškega duhovnika. Privlačevati so ga začele razne filozofije, tuje krščanskemu svetu. Hotel je biti za tiste čase »napreden«, pa se je vezal s slovenskimi liberalci in svobodomislecami (framasoni). Ne samo da si je kot svoje glasilo izbral »Ljubljanski zvon«, začel je tudi vedno bolj odkrito zagovarjati slovenski liberalizem in sodelovati z njim. To svojo orientiranost je začel vnašati v poezijo. Postal je poet-propagandist svobodne misli, saj je celo zložil pesem z naslovom »Svobodna misel«.

Antona Aškerca je tudi mučilo vprašanje o smislu življenja. V bogoslovju je iskal odgovor v krščanski filozofiji, toda tudi že pri orientalskih mislecih. Takó miselno razdvojen je tudi v kaplanski službi ostal nemiren in nezadovoljen. Pogosto ga je v pridigah zaneslo, da je drugače učil kot Cerkev. Vedno bolj se je nagibal v indijski panteizem. Vsled tega je prihajal v spor s škofom, pa tudi z verniki, ki njegovega racionalizma in panteizma niso sprejemali.

Boršnikova piše: »Ljudje so mu tudi zamerili, da je tako nagel pri cerkvenih opravilih. Pridiga za mašo je trajala komaj pol ure, večernice z litanijami pa samo nekaj minut. Pobožnim ženskam (a gotovo tudi drugim - op. p.) ni bilo všeč, da v pridigah ni nikoli omenjal Marije Device. Tudi so se zgražali, da svetnike imenuje le po imenih, brez priveska "sveti". Škof ga je ponovno klical na zagovor in ponovno prestavljal iz župnije v župnijo. Aškerčev položaj je postajal nevdzdržen. Spori s cerkveno oblastjo in verniki, njegova duhovna razklanost med osebnim prepričanjem in službo, ki jo je vršil, ga

je gnala v obup, da se je nekemu prijatelju nekoč primerjal s psom: »Bodi srečen, da si pes.«

## ARHIVAR V LJUBLJANI

Tedaj so mu priskočili na pomoč prijatelji iz Ljubljane. Zupan Hribar je ustanovil nalašč zanj službo mestnega arhivarja in mu jo ponudil. Aškerc je zaprosil za predčasno upokožitev kot duhovnik in se preselil v Ljubljano leta 1898. Njegova služba pri mestni občini naj bi bila le »sine cura« za slovenskega pesnika, toda Aškerc ni nobene stvari vzela na pol. Službo je vestno vršil do smrti in baje niso imeli nikoli več tako vestnega arhivarja kot je bil Anton Aškerc.

V Ljubljani je še nekaj časa živel kot duhovnik in maševal. Nazadnje je pa mašo pustil in živel kot civilist. Tragika Aškerca-duhovnika je bila s tem zaključena.

## PESNIKOV ZATON

Toda hujša je bila njegova tragika kot pesnika. V osemdesetih in v začetku devetdesetih let preteklega stoletja je veljal za rhovnega slovenskega pesnika. Liberalci so ga poveljevali še prek njegove vrednosti. Ta prevelika hvala, ideološka zaveznanost pa njegov notranji nemir so načeli njegov pesniški navdih. Pesnil je še naprej, ali to največkrat ni bila več poezija, temveč le politična proza v verzih.

Propadanje Aškerca kot pesnika je postalo nevdzdržno. To so opazili vsi, samo on ne. Prepričan je bil, da je še vedno največji tedaj živeči slovenski pesnik. Prva mu je začela oporekati mladina, ki je pozneje dobila naziv »slovenska moderna«. Ivan Cankar, Dragotin Kette, Oton Župančič in Josip Murn-Aleksandrov, ki so sprva videli v Aškercu svoj ideal, so se mu prvi postavili po robu in pokazali na usihanje njegove pesniške moči. Tako je Ivan Cankar maja leta 1900 zapisal: »Ta (Aškerc) nekoč nad vse živi in moči poln pesnik postaja doktorinaren in suhoten.« Liberalni kritiki so Aškerca še nekaj časa hvalili, potem so pa tudi sami sprevideli, da je Aškerčeva Muza za vselej umrla.

Zaradi tega je Anton Aškerc zadnja leta preživel v vedno večji osamljenosti kot pesnik in kot človek. Da bi se iz nje rešil in da bi dobil novih navdihov za pesnjenje, je veliko potoval, zlasti v dežele Orienta. Ali svoje osamljenosti, zagrenjenosti, svoje tragike se ni več rešil.

Ta naš »bard« je umrl skoro povsem pozabljen v bolnišnici 10. junija 1912. Bilo mu je 56 let.

Njegovi strankarski in ideološki prijatelji, ki so nanj v zadnjih letih tako pozabili, so mu pripravili veličasten pogreb po ljubljanskih ulicah. Škof je dovolil krščanski pogreb, toda samo z enim duhovnikom. Za tiste čase značilno je, kako so tudi Aškerčev pogreb izrabili v strankarske namene. Marja Boršnik trdi: »Dva kilometra dolgi pogreb ni bil več drugega ko manifestacija napredne misli.«

Danes so tisti časi za nami. Na Aškerca gledamo predvsem kot na pesnika balad in romanc, ki so med najlepšimi v našem slovstvu. Z njimi si je postavil trajen spomenik. K. H.

## Verska nestrpnost kalvincev

Švica ima šest katoliških škofij. Škofje pa so sklenili, da bi povečali število škofij na 9. Sedež nove škofije naj bi postal Zürich in potem tudi Zeneva. Prav v Zenevi pa se temu upirajo kalvinci, ker je v mestu živel in deloval verski reformator Calvin. Kalvinci ne želijo, da bi Zeneva postala sedež katoliškega škofa.

V petek 3. septembra ob 17,30 se prično v Peterlinovi dvorani v Trstu, ul. Donizetti 3 XVII. študijski dnevi

## DRAGA 1982

Najprej predstavitev govornikov in nato prvo predavanje »35 let političnih in pravnih bojov Slovencev v Italiji«.

Sobota 4. septembra ob 16,30: v parku Finžgarjevega doma na Opčinah drugo predavanje »Marksizem kot družbena teorija in ideologija«.

Nedelja 5. septembra:

Ob 10,30 tretje predavanje »Mit revolucije v delu današnje teologije«.

Ob 16. uri četrto in zadnje predavanje »Dubovni tokovi v današnji Evropi«.

Za udeležence bo ob 9. uri sv. maša, ki jo bo daroval tržaški škof msgr. Bellomi.

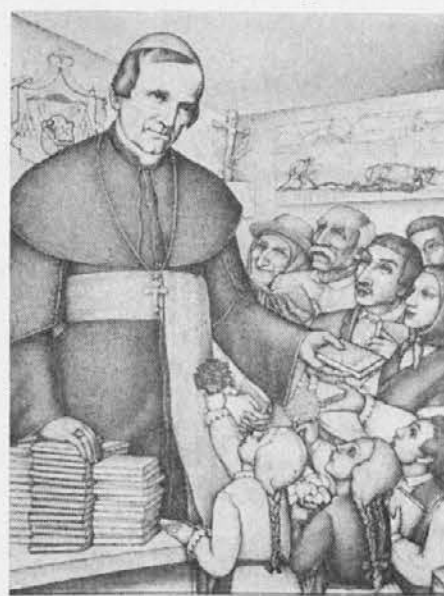
## Kako daleč smo še s postopkom za Slomškovo beatifikacijo?

Odkar je spomladi 1926 mariborski škof Andrej Karlin naznanil duhovnikom, da se pričinja škofijski postopek za beatifikacijo prvega mariborskega škofa Antona Martina Slomška, so ljudje začeli spraševati, kdaj bo prišlo do njegovega razglasenja blaženim. Seveda, pospeševalji postopka takrat niso mogli dati nikakršnega določene podatka, ampak so polni upanja upregli vse moči, da delo čimprej privedejo do zaželenega cilja.

Toda že pri zbiranju vseh Slomških spisov, tako tiskanih kakor rokopisnih so našli na nepredvidene težave. Božji služabnik je namreč bil izredno plodovit; došle so nabrali kar 84 tiskanih del, poleg ogromnega rokopisnega gradiva, ki se je grmadilo iz dneva v dan; razen tega se je v svojih nemških spisih posluževal gotice, v slovenskih prispevkih pa najprej boho-ričice, pozneje gajice. Kar 4.720 listov, danes skoraj nečitljivih, se je nabralo pred cerkvenim sodiščem, ki bi moralo preiskati, ali tudi iz njih veje duh svetosti. Zato je bilo treba najprej prepisati vse te rokopise s pravopisom, ki je danes v rabi.

Kaj to pomeni, bi lahko pojasnil en sam zgrad. Letos, v začetku julija, je vestni in marljivo arhivar škofijskega arhiva v Mariboru Anton Ožinger po naključju našel na priporočilo pisma Franca Fridriha avstrijski vladni, da podeli župnijo Slovenske Konjice Slomšku; pismo je izredno pohvalno in važno za ves postopek, toda pisano je v hieroglifski gotični in je za dve tipkarni strani prepisa g. Ožinger porabil več kot en mesec!

Če torej pomislimo, da je bilo potrebno za postopek prepisati okoli 10.000 strani, bomo laže razumeli, zakaj je mariborski škofijski urad lahko poslal šele konec leta



1964 Slomškove spise na pregled v Rim. Tam so jih potem nadrobno preštudirali in precenili, kakor lahko razvidimo iz tiskanih razprav o spisih božjega služabnika, ki so izšle v Rimu 1978, in ki obsegajo kar 490 strani večjega formata. Konec lanskega leta pa je Kongregacija za svetniške postopke v Rimu objavila slovesno izjavo, da veje iz Slomških spisov res svetniški duh.

Tako se je srečno končal en del postopka, pri katerem so z občudovanja vredno pridnostjo, vztrajnostjo in požrtvovalnostjo delovali med drugimi tudi strokovnjaki dr. Fran Kovačič, dr. Vinko Močnik in dr. Franc Hrstelj, ki jim bo edino vredno plačilo snidenje v nebesih z njim, za katerega čast so se s skritim delom žrtvovali.

p. dr. Bruno Korošak OFM

## RAZNO

### Vlomi v cerkve

V Sloveniji so kar pogosti. Tako so neznanici vlomili v podružno cerkev v Goricih (župnija Hrenovice na Pivki). Odnesli so večje število starih kipov in angelčkov. V ljubljanski škofiji so doživeli dva vlom: v Leščevju pri Planini so okradli kapelo Matere božje; odnesli so dragocen Marijin kip in še druge. V župniji Čatež ob Savi so oropali podružno cerkev sv. Martina, v Mrzlatvi vasi pa so iz cerkve Sv. Duha odnesli kelih.

Vsi vlomni so se zgodili na podružnih cerkvah, ki so bolj na samotah. Vlomilci so bili verjetno tuji, ki jih mikajo cerkvene umetnine.

### Italijanska Caritas za Poljsko

Italijanska dobrodelna ustanova Caritas je doslej preskrbela 160 tovornjakov raznega blaga za Poljsko. Povprečno odpelje po pet tovornjakov na teden pomoč za Poljsko. Tovornjake spremljajo duhovniki iz škofij, iz katerih prihaja pomoč. Zelo razširjena je tudi neposredna pomoč s pošiljanjem paketov potrebnim poljskim družinam.

### Uničevanje posevkov na Kosovu

Beograjska »Borba« je poročala, da je na področju Kosovske Kamenice prišlo do organiziranih uničevanj posevkov. Tako so nekaterim staroselcem (pri tem misli na Srbe in Črnogorce) uničili cele njive koruze, na druge, kjer je bila posejana pšenica, pa so odvrgli smeti. V tej občini je največ priseljenih Albancev.

Ljubljanska televizija je pa poročala, da industrijska proizvodnja na Kosovu pada; letos se je znižala že za 4%, proizvodnost pa za 8%. Izzub je imela kosovska industrija v tem letu že za 34 milijard din.

Iz tega bi se dalo sklepati, da gre tam za namerno sabotažo gospodarstva.

## Kamenčki

### Dialog med velikimi

Ronald Reagan, predsednik ZDA, je po telefonu poklical Mitteranda, predsednika francoske republike: »Dragi gospod predsednik, Francija je prelomila mojo prepoved in poslala Sovjetski zvezi črpalke za sibirski naftovod. To je nedopustno, ker s tem boste pomagali Sovjetom, sami pa boste postali njihovi podložni klienti za plin.«

François Mitterand je takole odgovoril: »Vi gospodje Amerikanci prodajate Sovjetom pšenico. Lani ste je prodali 30 milijonov ton, letos je boste prodali 40 milijonov ton. S tem vi že sedaj podpirate Sovjete, saj z vašo pšenico hranijo delavce, ki gradijo sibirski naftovod. Brez vaše pšenice bi sovjetski delavci bili lačni in bi sibirski naftovod ostal v Sibiriji. Če jim vi pomagata graditi naftovod s pšenico, jim lahko tudi mi pomagamo z industrijsko opremo.«

Reagan: »Vi, g. predsednik, pozabljate na latinski pregovor: Quod licet Iovi non licet bovi. Ali: kar je dovoljeno nam Amerikancem, ni dovoljeno drugim.«

Mitterand: »Hvala za pregovor. Toda jaz vem še za drug pregovor: Pecunia non olet. Denar ne smrdi. Zato vi prodajate pšenico, mi bomo pa prodajali industrijsko opremo. Mar ne pravite prav vi Amerikanci: Business is business, kupčija je kupčija.«

(r+r)

## Bralci pišejo

### Popačeni slovenski priimki

V »Primorskem dnevniku« od 25. avgusta se Karel Bajc sprašuje, kaj po štiridesetih letih relativne svobode številni Slovenci še čakajo, da bi od fašizma popačenim slovenskim priimkom vrnilo prvotno obliko. Rad bi omenjenemu bralcu povedal, da Slovenci s popačenimi priimki čakajo, da bo italijanska antifašistična vlada razveljavila vse dekrete o slovenskih priimkih. Prva leta po vojni so si nekateri res prizadevali za uradno priznanje prvotnega priimka, a so jih od tega odvrčali prav naši krajevni, napredni in dalekovidni voditelji, češ, da si ni treba nič prizadevati, ker bodo vsi zadevni dekreti globalno razveljavljeni. In tako popačeni priimki čakajo...

Čudim se, da niso zaskrbljenemu bralcu postregli s primernimi pojasnili že v samem uredništvu omenjenega dnevnika. Saj je isti časopis na svojih straneh odsvetoval zasebne postopke za slovenske priimke. Vsakdo se lahko o tem prepriča, če prelišta prve vojne letnike »Primorskega dnevnika«.

U. V.

### Pismo organizatorjem Drage

Iz programa letošnje Drage, ki mi ga je posredoval prijatelj, sem lahko ugotovil, da so organizatorji Drage tudi letos povsem zanemarili kakršno koli obravnavo slovenskega gospodarstva doma, v zamejstvu in v svetu, čeprav so po mnenju mnogih udeležencev Drage gospodarska vprašanja za Slovence bolj aktualna od filozofskih tém. Tudi sam sem v tem smislu nastopil na odbor DSI pismo.

Sicer želim organizatorjem Drage kar največ uspeha pri letošnjih študijskih dnevih v upanju, da bodo vsaj prihodnje leto vzeli na znanje mojim podobne predloge. Uredništvu »Katal. glasa« pa se zahvaljujem za priobčitev teh vrstic.

Vinko Levstik, Rim

### Katoliška Cerkev v Vel. Britaniji

Po statističnih podatkih iz leta 1980 je v Vel. Britaniji med 54 in pol milijona prebivalcev pet milijonov katoličanov. Katoliška Cerkev je razdeljena na 31 cerkvenih pokrajin, vsega skupaj ima 3.165 župnij, poleg tega pa še 745 cerkva, ki niso župnijske.

Katoliško Cerkev vodita dva kardinala: Basile Hume v Londonu in Gordon Gray v Edinburghu. Poleg njiju je šest nadškofov, 54 škofov, 5.104 duhovnikov, 2.605 redovnikov, 54 stalnih diakonov in pet redovnikov diakonov. V Vel. Britaniji je 13.448 redovnic in 846 redovnih bratov.

Od leta 1977 je mogoče opaziti stalno rast števila duhovnih poklicev. Takrat je bilo v semeniščih 698 gojencev, od leta 1980 pa se je število povzpelo na 747 in raste še naprej.

Leta 1980 so krstili 87.875 otrok in 5.167 odraslih. Raste pa tudi število zakonov, sklenjenih v katoliški Cerkvi.

Leta 1980 je Cerkev upravljala 95 otroških vrtcev s 3.637 učenci, 2.155 osnovnih šol s 450.256 učenci, 700 srednjih šol s 421.240 učenci, na njenih višjih in visokih šolah pa je bilo 5.674 študentov.



# Radi ali neradi vsi upoštevajo Slovensko skupnost

»Primorski dnevnik« je 12., 13. in 19. avgusta letos objavil članke o Krščanski demokraciji v zvezi z goriško stvarnostjo, se spoprijel z njenim problematičnim delovanjem v zadnjih letih v goriški pokrajini, omenil njen odnos do slovenske manjšine ter medsebojne obmejne odnose v okviru Osimskih sporazumov.

V tretjem od člankov pisec posebej omenja problem odsotnosti izvoljenih predstavnikov goriške DC v Rimu, kar povzroča, da so splošni interesi Gorice v rimskem parlamentu slabo branjeni. Clankar tudi omenja, da je umaknitev podpore slovenske stranke (tj. SSK) Krščanski demokraciji, ki ji je v preteklosti vedno prispevala primerno število glasov, povzročila izgubo demokrščanskega poslanca.

Pisec teh vrstic nima namena razglabljeti o tem, kaj je DC napravila pri oblikovanju svoje nove politične smeri, še manj, kaj naj ta stranka stori ter koga naj kandidira na bodočih parlamentarnih volitvah, da bo zopet imela svojega predstavnika v Rimu. Storitvi hoče nekaj drugega. Priključiti hoče v spomin začetek novega obdobja v delovanju slovenske stranke, ki se je dejansko začelo prav pri parlamentarnih volitvah leta 1976, ko je SSK s svojim samostojnim nastopom opozorila nase.

Zamislil sem se pri prebiranju omenjenih člankov v »Primorskem dnevniku« v tistih nekaj suhoparnih besedah, ki omenjajo umaknitev podpore slovenske stranke. Clankar bi lahko dodal, da je bila Slovenska demokratska zveza (SDZ) tista, ki je dolga leta dajala glasove DC, ne pa današnja reorganizirana slovenska stranka SSK. Ta je leta 1976 na parlamentarnih volitvah pokazala, da hoče biti samostojna stranka ter v polni neodvisnosti hoditi svojo pot.

Prav volitve 1976 so pokazale, da ima slovenska stranka kljub raznim neveselostim, ki so se pri volilni propagandi pojavile, discipliniran krog volivcev. Isto se je pokazalo tudi leta 1979 na volitvah v italijanski parlament, ko se je SSK zaradi posebnih okoliščin povezala s Furlanskim gibanjem (MF) ter na volitvah za evropski parlament, ko je SSK nastopila v povezavi z drugimi manjšinskimi strankami v Italiji. Obojne volitve so potrdile, da zbor volivcev popolnoma zaupa vodstvu SSK pri določanju politične poti in da se ističasno to vodstvo na svoje volivce lahko popolnoma zanese.

Ze pred letom 1976 si je mlajši rod želel novih političnih prijemov, zlasti po širši organizaciji slovenske stranke, kajti njen takratni ustroj ni več odgovarjal politični stvarnosti. Ze ob parlamentarnih volitvah 1963 so mladi oporekali način nastopa na teh volitvah, ki ga je sklenilo takratno vodstvo. SDZ, sestavljena iz dveh skupin, je nehala obstajati 15. februarja 1975, ko je nastala goriška SSK. Sledilo so pokrajinski kongresi, prvi 1. marca 1975, drugi 25. novembra 1976, tretji 3. marca 1979 in četrti 9. maja 1981. Prvi deželni kongres pa je bil 24. maja 1975 v Devinu, ko je SSK postala stranka v deželnem merilu. Sledila sta deželna kongresa v Števerjanu marca 1977 in novembra 1980 v Gorici v avditoriju.

Da si stranka določi odnose do drugih strank, za katere tudi volijo Slovenci in postavi smernice za svoje delovanje, je deželno vodstvo SSK priredilo študijske seminarje. Med tem so nastajale nove krajevne sekcije SSK. Stranka ima stalne stike s političnim predstavništvom koroških Slovencev kakor tudi s predstavniki drugih manjšinskih strank.

V primerjavi z vsedravnimi strankami ostaja SSK majhna stranka. Nima poklicnih funkcionarjev, manjka ji lasten politični aparat, njen kvocijent pri volilnih izidih ni visok, kar vse pomeni veliko oviro pri njenem delovanju. Na eni strani velja državni zakon zanjo prav tako kot za vsedravnne stranke, na drugi pa ima prav zaradi tega težave pri predstavitvi list.

Vzemimo kot primer samo volitve 1978. SSK je morala najti za izpolnitev list kar 260 imen, ki so bila potrebna za predstavitev list na deželni volitvah v vseh petih okrožjih, za goriško pokrajino, občino Ronke, tržaško občino in rajsonske konzulte.

Če se ozremo na prehojeno pot od reorganizacije edine slovenske stranke v Italiji in se vprašamo, ali se je to splačalo, moramo reči: Da! Posebno na zadnjih volitvah na Goriškem je SSK v občinah s proporcijem sistemom dobro vzdržala nasproti tistim vsedravnim strankam, ki tudi vključujejo Slovence. Te so imele prej 6 svetovalcev, sedaj pa imajo le dva.

Na deželnih volitvah prejema SSK blizu 10.000 glasov, PCI 182.000, PSI nad 79.000. In vendar prav nekaj tisoč glasov sloven-

ske stranke vse ostale močno vznemirja. Tako se vse v času volilnega boja zaganjajo prav v SSK. Ista borba se nato nadaljuje pri sestavi pokrajinskih in občinskih svetov. SSK je pač edina slovenska stranka v Italiji, ki jo morajo, radi ali neradi vsi upoštevati.

In na koncu še ena misel! Prihodnje leto bodo deželne volitve. Udeležila se jih bo, kot je njena dolžnost, tudi SSK. V zvezi s tem naj dobesedno navedem stavek iz revije »Dan« (ki ne izhaja več) od aprila 1973. Pod vprašanjem: »Koliko Slovencev v novem deželnem svetu?« (podpisan je sedaj že pokojni Karel Siškovič) stoji zapisano: »Če pomislimo, koliko je Slovencev v deželi (od sto do stodvajset tisoč), bi lahko računali, da bi deželni zbor moral imeti v svojih vrstah od pet do šest slovenskih poslancev.«

Menim, da od leta 1973 ni bilo bistvenih premikov v številu našega prebivalstva. Sprašujem se, kje so ostali ti glasovi, zakopani in kdo jih je položil k prezgodnjemu počitku? Slovenska skupnost gotovo ne.

Remo Devetak

## Iz slovenske Koroške

### Srečanje duhovnikov v Tinjah

V Tinjah na Koroškem je Združenje slovenskih koroških duhovnikov »Sodalitas« zgradilo čudovito lep in sodoben dom. Na vratih te pozdravi napis v slovenščini Dom katoliške prosvete - Tinje. Ta dom je sedaj središče duhovne in verske dejavnosti ne samo za koroške Slovence, temveč tudi za vso Avstrijo. Saj se v Domu v Tinjah vrstijo srečanja, tečaji, duhovne vaje skozi celo leto. Za sezono 1982/83 imajo že izdelan program do prihodnjega poletja. Med letom se vrstijo sto in več različnih srečanj in tečajev.

Prav pred srečanjem slovenskih duhovnikov so imeli Teden latinščine. Udeležilo se ga je 85 latinistov iz Avstrije in drugih dežel. Vsa predavanja so bila v latinščini. Zaključili so svoje srečanje z recitacijo Rdeče kاپice, seveda v latinščini. Dom je to poletje obiskal tudi tržaški škof Bello mi, ki je v spominsko knjigo zapisal nekako takole: Čestitam slovenskim duhovnikom za njih tako veliko in koristno poudo.

Duša vsega dela v Domu pa je g. Jože Kopečnik, koroški duhovnik, agilen do neverjetnosti.

V tem Domu so se od ponedeljka 23. do srede 24. avgusta zbrali zamejski duhovniki na svojem XXI. srečanju. Prvič so se zbrali prav na Koroškem v Celovcu pred 21 leti. Udeležba je bila zelo lepa. Pri predavanju nadškofa Suštarja jih je bilo navzočih 75 iz Koroške, Tržaške, Goriške, zah. Evrope in celo iz Kanade in Avstralije. Poleg ljubljanskega nadškofa so predavali še dr. Woschitz, filozof in profesor na univerzi v Celovcu ter dr. Janez Vodopivec, profesor na Urbaniani v Rimu.

Ta srečanja služijo tudi za to, da se duhovniki med seboj spoznajo in slišijo poleg predavanj tudi poročila iz raznih dežel. Tako je msgr. Jezernik podal poročilo o Sloveniku v Rimu, g. Nace Čretnek pa o Slovenskem domu v Parizu.

Prihodnje srečanje bo v Trstu leta 1983.

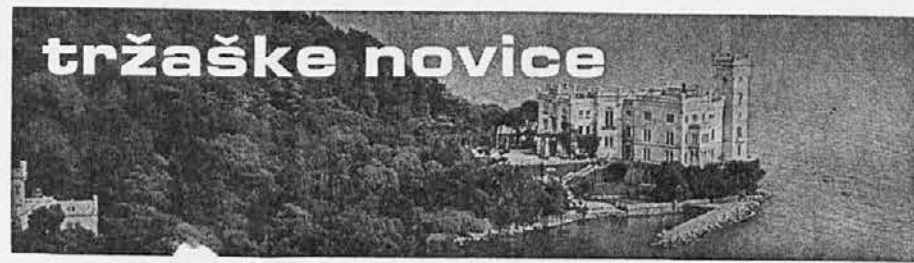
## Materija je nekaterim bistvo vsega

Iz ljubljanskih »Naših razgledov« XXX, 11 iz odlomkov iz dnevnika Bojana Stiha se spleča pričobiti vsaj te vrstice, povzete iz letošnje »Mladike« št. 67.

Resnica pa je, da vsi skupaj le živorimo. Snobi in snažilke. V tem čudovitem skladnem in povsem nevzmemirljivem trenutku. A da bi lažje živorili, smo za naše duhovne in naravne potrebe izdelali kozmogonijo, kakršne ne pozna in ne premore noben narod tega sveta.

Preplašeni učitelji razlagajo otrokom od vrta naprej, da je materija primarna in da je duh sekundaren in da smo Slovenci najodličnejši potomci opice. In to je dobesedno vse, kar slovenski otrok zve v osemletki o naravi in življenju. Prirodopis sveta in življenja, ki ga učitelj razloži in pove v eni sami šolski uri. Atomi so se pač med seboj sporazumeli in so ustanovili življenje in opice so se dogovorile, da bodo ustanovile določeno družbo in v njej kajpada tudi Slovence.

Materializem in razvojna teorija sta se pojavila na slovenskih tleh v najbolj prostaški, bedasti in buzaronski obliki. Ne Marx ne Darwin in ne Einstein ne bi nikoli dovolili razlagati njihovih nauk na naših šolah, a kaj, ko so mrtvi in so zato brez moči. Zato pa mi balinamo z atom-



## tržaške novice

V nedeljo 12. septembra bo na Opčinah pri Trstu

### 34. marijanski shod

Začetek bo v župnijski cerkvi ob 16. uri. Sledi procesija po vasi s kipom Fatimske Marije. Nato bo na prostem sv. maša, ki jo bo daroval škofov vikar dr. Lojze Škerl. On bo imel tudi nagovor. Ob neugodnem vremenu bo vsa slovesnost v cerkvi. — Pristrčno vabljeni vsi Marijini častilci!

### Bazovica

V ponedeljek 6. septembra se bo bazoviška župnijska skupnost spomnila bazoviških žrtev in vseh žrtev odpora zoper fašistično diktaturo s sv. mašo ob 20. uri v domači cerkvi.

Na praznik rojstva Marije Device, 8. septembra, bo vsakoletna procesija, ki se bo začela ob 20. uri.

### Srebrni jubilej treh šolskih sester

Pred 25 leti so napravile redovne obljube v Grottaferrati pri Rimu tri slovenske šolske sestre: Amabilis Štrajn, Maristela Tul in Mirjam Kovic. V torek 31. avgusta so iste tri sestre praznovale v provincialni hiši v Trstu srebrni jubilej redovnega življenja. Zahvalno sv. mašo je opravil škofov vikar dr. Lojze Škerl. Vnetim redovnicam za njihov srebrni jubilej iskreno čestitamo z željo, da bi v delu za slovensko božje ljudstvo dočakale še nove jubileje.

### Spomini...

Mimilo je že več let od tistega nepozabnega dne v Bazovici. Bilo je nekega zimskega, mrzlega jutra, ko me je obiskala gdč. Sonja Senčar, ravnateljica slovenskih otroških vrtec na Tržaškem. Prosila me je, naj sprejemem mesto vzgojiteljice v Bazovici. Z velikim veseljem sem to storila in bila kot Bazovka zadovoljna, da bodo tudi naši otroci deležni predšolskega pouka.

Ko sem se prvič napotila v vrtec, sem premišljevala in se vpraševala: »Ali bom temu kos?« Boga sem prosila pomoči pri tem tako odgovornem poklicu, saj je malčkov bilo kar pedeset! Pomagala mi je dobra Zora Milkovič (Stancarjeva). Zgodaj zjutraj je prišla v vrtec in do pozno zvečer je delala kot mravlja. Pozimi je bilo treba zakuriti, peči so bile namreč na drva. Zjutraj, ko so prišli otroci v vrtec, je bilo povsod že toplo. Spominjam se tudi, kako je vsako soboto Zora prala in likala predpasnike, podbradnike itd. v pozen večer, včasih pa še v nedeljo! Vse to je opravljala z veseljem, ker je imela otroke zelo rada. Večkrat se spominjam na otroke, ki so bili dobri, ubogljivi in so radi sprejemali vse, kar sva jim nudili. Starši so bili tudi zelo dobri in razumni in so nam zato veliko pomagali. Bili smo složni in se med seboj spoštovali. Želim vsem, posebno še tistim malčkom, ki so sedaj dorasli v pridne manice in dobre očete, da bi bilo ravno tako v naprej. Vaše geslo naj bo vedno: ljubezen, spoštovanje in veliko veselja! Otrokom, vzgojiteljicam in pomožnicam.

mu osebju moje prisrčno voščilo za dober začetek in uspešno nadaljevanje v lepem in prostornem vrtec.

Nekdanja vzgojiteljica Sandra Mahnič in Zora Milkovič

V četrtek 2. septembra sta si obljubila večno zvestobo

VIDA LEGISA in SAVO USAJ

Novoporočencema želi obilo sreče na skupni življenjski poti deklinski pevski zbor »Devina«.

V četrtek 2. septembra sto se vzela

VIDA LEGISA in SAVO USAJ

Mlademu paru čestita Slovenska skupnost.

### APOSTOLSTVO SV. CIRILA IN METODA V TRSTU

vabi na

#### DVODNEVNO POTOVANJE NA ŠTAJERSKO

v zvezi z vseslovensko proslavo ob 120-letnici smrti svetniškega škofa A. M. Slomška, ki bo v Mariboru 19. septembra. Potovanje bo v dneh 18. in 19. septembra z obiskom Celja, Ponikve in nato udeležbo na slovesnosti v Mariboru. Prijaviti se je treba čimprej v Domu bl. p. Leopolda Mandiča pri Domju, tel. 820356 ali pri odbornicah, tel. 415351 in tel. 412527. Prijave sprejema tudi uprava Katol. glasa, tel. 83177. Celotni prispevek znaša 85.000 lir.

## Izročitev palija slovenskemu nadškofu

Med slovesno koncelebrirano mašo, ki jo je vodil pronuncij msgr. Cecchini, je ljubljanski nadškof dr. Alojzij Suštar prejel palij, zunanji znak metropolitne časti in odgovornosti. Podelil mu ga je sv. oče, izročil pa pronuncij, ki je pomen palija obrazložil v slovenskem nagovoru. Pri obredu je bilo lepo število duhovnikov (tudi predstavniki iz Trsta, Gorice in Celovca), slovenski škofje, predstavniki civilnih oblasti in izredno veliko vernikov — med temi nadškofova 88-letna mati. Med gosti je bil tudi nadškofov prijatelj nadškof iz Marseille kardinal Echegaray, ki je ob koncu čestital dr. Suštarju in sploh Slovencem. Spregovoril je tudi na pamet nekaj stavkov v slovenščini, za kar so se mu prisotni zahvalili s ploskanjem. Slovesnosti v stolnici je sledil sprejem v nadškofijski palači.

### Teološko-pastoralni tečaj v Sloveniji

Z novim šolskim letom 1982/83 se bo pričel v Sloveniji triletni teološko-pastoralni tečaj (s katehetsko specializacijo), ki ga organizira teološka fakulteta v Ljubljani z oddelkom v Mariboru.

Tečaj je namenjen vsem, ki hočejo poglobiti svoje versko znanje, biti žive Kristusove priče v svojem okolju, ter tistim, ki želijo sodelovati v župnijskem občestvu. Danes je veliko možnosti za delo pri različnih službah v okviru župnijskih pastoralnih svetov (sodelovanje pri bogoslužju, služenje bolnikom, invalidom, ostarelim in drugim pomoči potrebnim, skrb za verski tisk ipd.), v skupinah zakoncev oziroma staršev pri župnijski katehezi itd.

### SLOVENSKA SKUPNOST - SEKCIJA DOLINA

vabi na

#### »Naš praznik«

V ZABREŽCU PRI BORŠTU

**Sobota 4. septembra:** ob 17. uri odprtje kioskov; od 20. ure dalje igra za ples ansambel Lojze Furlan.

**Nedelja 5. septembra:** ob 15. uri odprtje kioskov; ob 17.30 kulturni program: nastop pevskih zborov Fran Venturini iz Domja in iz Bertokov pri Kopru; koncert godbe na pihala; govor sekcijejskega tajnika Sergija Mahniča in pozdravi gostov; od 20. ure dalje igra za ples ob zvokih ansambla Lojze Furlan.

**Ponedeljek 6. septembra:** ob 17. uri odprtje kioskov; od 20. ure igrajo za prosto zabavo »Veseli godci« iz Boljunca.

## Iz Slovenije

### Nov duhovniški grob

V Essenu, kjer je bil dušni pastir za izseljence, je 26. avgusta umrl g. Ivan Ifko, star 62 let. Doma je bil iz Zrentovca v Prekmurju. Ze dalj časa je bolehal, a umrl je za srčno kapjo. Pogreb je bil 1. septembra v Essenu, ker mu tamkajšnje konzularne oblasti niso dale dovoljenja, da bi ga prepeljali v njegovo rojstno vas, češ da je nemški državljan. Pogreb je vodil dr. Jože Smej, generalni vikar mariborske škofije.

Dobremu in zaslužnemu duhovniku naj bo nebeški oče bogat plačnik.

### Molitveni dan za duhovne poklice na Brezjah

V soboto 11. septembra bodo tudi letos priredili na Brezjah pri Mariji Pomagaj molitveni dan za duhovne poklice. Ob 10. uri bo velika koncelebracija, ki jo bo vodil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Suštar. Pri maši bodo sodelovali bogoslovci, redovniki in redovnice.

Ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič, delegat slovenskih škofov za duhovne poklice, nam je poslal pismo, v katerem pravi: »Ker smo vsi v istih težavah in nam mora biti skrb za nove duhovne poklice ena glavnih skrbi, bomo zelo veseli, če se nam bodo pridružili tudi zastopniki zamejskih Slovencev, ki jih bomo z veseljem sprejeli. Zato velja ta dopis kot prisrčno povabilo k skupni molitvi za skupne zadeve.«

Predavanja bodo v Ljubljani, Mariboru in Novi Gorici (župnija sv. Odršenika). Če se bo prijavo dovolj kandidatov iz Dolenjske in obalnega področja, bodo predavanja tudi v Novem mestu (kapitelj) in v Kopru.

V Mariboru bodo predavanja vsak teden, v drugih krajih dvakrat na mesec; za tiste, ki se bodo vpisali v teološko-pastoralni tečaj s katehetsko specializacijo, trikrat.

Tisti, ki se za tečaj zanimajo, dobijo nadaljnja pojasnila v »Družini« preteklega tedna.

### Drobne iz Slovenije

**Srečanje mladih v Stični** bo v soboto 18. septembra. Začetek dopoldne ob 10. uri (po jugoslovanskem času) s somaševanjem pod vodstvom nadškofa Suštarja. Popoldansko bogoslužje ob 15. uri. Tema srečanja je »vesoljno bratstvo«.

**Misljanski študijski dan** bo v Ljubljani v sredo 29. septembra. Začetek ob 9. uri, sklep ob 12.30.

**Novi salezijanski inšpektor za Slovenijo** je Anton Košir. Rodil se je v Sodražici leta 1939. Bogoslovne in filozofske študije je dovršil v Ljubljani.

**Novi gvardijan na Sv. gori** je p. Filip Rupnik, doma iz Ledin nad Idrijo. Mašnik je od leta 1959. Nekaj let je upravljaval tudi župnijo Strunjan.

**Slovesnost na Brezjah** bo v soboto 4. septembra v spomin na 75-letnico kronanja brezjanske Matere božje. Kronal jo je namreč škof A. B. Jeglič na angelsko nedeljo 1907. Slovesna maša bo ob 18. uri pred cerkvijo; pridigal bo škof dr. Lenič.





## S seje občinskega sveta v Gorici

Na svoji prvi seji po sredpoletnih počitnicah je v ponedeljek 30. avgusta goriški občinski svet med drugim glasoval o raznih komisijah in upravnih svetih. Dodelil je še razne podpore kulturnim in športnim ustanovam ter sprejel vrsto sklepov redne uprave.

Občinski svet je izvolil novi upravni odbor Doma upokojevcov Angelo Culot v Ločniku. V šestčlanski odbor so razne stranke predlagale svoje kandidate. Tako je Slovenska skupnost predlagala kot svojega predstavnika dr. Bernarda Špacapana, ki je bil izvoljen z velikim številom glasov sveta. Dr. Špacapan bo po sporazumu večinskih strank nato izvoljen na prvi seji novega odbora za predsednika upravnega sveta Doma.

Poleg drugih imenovanj je bil izvoljen tudi nadzorni odbor za občinsko lekarno v Standrežu, v katerem je tudi predstavnik SSK dr. Andrej Bratuž.

Občinski odbornik za mestno policijo dr. Damjan Paulin je na seji obrazložil nova določila o cestnih prekrških, ki predvidevajo zelo visoke globe.

## Upravičena zaskrbljenost dijakov in njihovih staršev

Slovinci na Goriškem smo od nekdanj ugotavljali, da se je precejšen odstotek naših dijakov odločal po opravljeni tretji nižji za nadaljnje študije na italijanskih šolah. Razlog je bil v tem, da v Gorici nismo imeli istovrstnih slovenskih zavodov in šol.

Prav zato, da bi naši dijaki imeli čim večjo izbiro za nadaljnje šolanje v svojem jeziku je sindikat slovenske šole - tajništvo Gorica že ob začetku lanskega šolskega leta obrazložilo pristojnim oblastem potrebo po slovenski sekciji na italijanskem zavodu (industrijsko-tehničnem) ITI »G. Galilei« v Gorici.

Sedaj pa smo že pred novim šolskim letom in ministrstvo za šolstvo še ni pozitivno rešilo tega problema, čeprav so dani vsi pogoji (ravateljstvo ITI daje na razpoložljivo prostoro, učila itd., vpi dijakov je zadosten, učno osebo je pripravljeno).

Zato je popolnoma razumljivo, da so dijaki, ki so se vpisali na slovensko sekcijo ITI in njihovi starši zelo zaskrbljeni, ker manjka do začetka novega šolskega leta le nekaj dni, pristojno ministrstvo pa še ni zagotovilo odprtja sekcije. Kljub temu pa sindikat slovenske šole poziva starše in dijake, naj vztrajajo pri svoji izbiri in zagotavljajo, da zahteve po slovenski sekciji ne bomo umaknili, ker nam je prepotrebna.

## Pevske počitnice 82

Ze četrto leto je zbor »Lojze Bratuž« organiziral v koči sv. Jožefa v Zabnicah teden počitnic, petja in vesele družabnosti. Letos je to bil teden od 8. do 15. avgusta. Krasno vreme je nedvomno pripomoglo, da se je vesela, čeprav majhna skupina pevcev res prijetno zabavala in odnesla z letošnjih delovnih počitnic veliko lepih spominov.

Žal smo se morali srečati z nekaterimi velikimi problemi že pred odhodom v planine. Dosedanja kuharica, mama predsednice zbora, se ni čutila razpoložena za tako delo, zato smo se mislili, bi si bomo morali sami po svojih močeh kuhati kolikor pač znamo. Vendar nam je priskočila na pomoč mama našega tenorja ga. Milka Terčič iz Steverjana in nam kuhala res okusne jedi. Zato naj se ji tu dvakrat zahvalim: da se nas je usmili in se udeležila naših počitnic in za ves trud in delo, ki ga je imela z nami.

V navado je že prišlo, da vsako leto povabimo tudi kakega predavatelja, ki se na kateri koli način udeležuje v glasbenem življenju. Zato smo letos po prof. Vrabcu in Banu povabili mladega dirigenta Stojana Kureta, ki je s svojim mladinskim zborom Glasbene Matice iz Trsta bil že v marsikateri evropski državi. Stojan je res prijeten fant, preprost in kolikor je učen in slaven, toliko je prijateljski z vsakim.

Ko je bil v naši sredi, smo ga imeli kot enega izmed nas, saj ima približno naša leta (pod trideset). Pogovor, ki smo ga imeli z njim, je tekla v prijetnem vzdušju, kot kramljanje starih prijateljev in nas gotovo spodbudil k novemu in boljše-mu delu; žal je njegovo besedo slišalo le devet pevcev, toliko nas je namreč bilo v Zabnicah. Prav zaradi prijetnega vzdušja je bilo tudi slovo težko, a smo mu obljubili, da ga bomo prišli obiskat, ko bo koncertiral v Gorici.

Ostale dni smo imeli dopolne tehnične in pevske vaje, ki jih je vodila Franka. V takem gorskem zraku je zelo prijetno peti in dihati, ne samo bolj zdravo. V četrtek smo poromali na Sv. Višarje, peš in z žičnico. Vreme je čudovito razkazovalo vse okoliške vrhove in doline: takega pogleda z Višarij je človek zelo težko deležen. Celo Mangart je bil letos vedno čist.

Kot za vsako stvar je prišel tudi temu tednu konec. Z res težkim srcem smo se v nedeljo popoldne poslavljali od koč in se odpeljali še do Belopeških jezer.

Upajmo, da nismo bili sploh zadnji skupaj v tem kraju, ker zaradi številna pevcev-udeležencev, ki je vsako leto manjše, bomo morda morali prekiniti lepo, čeprav mlado tradicijo. Vsem pevcev pa lep pozdrav do prihodnjih pevskih vaj nekje v drugi polovici septembra. - A. L.

## Steversjan

Med velikošmarnimi počitnicami je pripela iz Rima vest, da je tamkajšnja Cassa Depositi e Prestiti odobrila števersjanski občini posojilo v znesku 275 milijonov lir za izgradnjo drugega dela občinskega vodovoda. S to vsoto bo zgrajena nova vodovodna cev, ki bo črpala vodo na odseku ceste med Podgoro in pevskim mostom ter bo po Grojniščednem dospela na števersjanski vrh, Črpalna postaja, ki bo vodo pošiljala v Steversjan, pa bo v Šcednem, kjer je zagotovljena taka električna napetost, da bodo črpalke lahko nemoteno delovale.

Zmogljivost tega obrata bo 10 litrov na sekundo (sedanj dva) in tako bo zagotovljena dobava vode za potrebe Steversjancev. Dosedanja napeljava pa, ki prihaja z Oslavja, naj bi ostala kot rezerva. Steversjanci smo s to pridobitvijo zadovoljni, saj nam je oskrba vode zadnja leta delala velike preglavice, zlasti v poletnem času. Zato smo hvaležni tako občinski upravi kakor deželni predstavnikom Slovenske skupnosti, ki so se krepko zavzeli za problem naših Bricev in uspeli v tej akciji. Naj omenimo še, da bodo skupni stroški za ta objekt znašali 535 milijonov lir. Dežela pa je že pred časom nakazala števersjanski občinski upravi 260 milijonov lir prispevka za isti vodovod.

# Poučen izlet na Dunaj

Delavni pevski zbor Rupa-Peč priredi vsako leto za svoje člane in prijatelje poletni izlet v kak kulturno in turistično zanimiv kraj. Letos je padla misel, da bi obiskali Dunaj, ki vedno znova privlači turiste z vsega sveta, saj ostaja središče srednje Evrope.

G. Viktor Prašnik je poskrbel za prenočevanje in oskrbo na Dunaju, g. župnik Jože Jurak pa je bil naprošen za strokovno vodstvo. Oba sta svojo nalogo izvedla v splošno zadovoljstvo vseh udeležencev, za kar so jima ti iskreno hvaležni.

Izlet je trajal od petka 26. avgusta do naslednje nedelje. Prvi postanek s kosilom je bil v Leobnu na avstrijskem Štajerskem. Na Dunaj pa smo prišli malo pred 18. uro in smo dobili vsi namestitev v slovenskem visokošolskem domu Korotan, ki ga z vso ljubeznijo in zavzetostjo vodi klaretijanski pater Ivan Tomazič, iz Brkinov doma. V pomoč mu je drug slovenski pater iz istega reda Stanko Rijavec, ki je bil pred tremi leti posvečen v Augsburgu na Bavarskem, doma pa je iz Spodnje Trebuše. Ta nas je vse tri dni spremljal po Dunaju in nam razkazoval njegove znamenitosti. Takoj nas je osvojil s svojo prikladnostjo in nam bil s svojimi nasveti v vsestransko pomoč. Povabili smo ga, naj nas ob prvi priložnosti obišče v Gorici in tako utrdi prijateljsvo, ki se je v treh dneh skalo med njim in nami.

Po večerji smo obiskali slikoviti Prater onstran donavskega kanala in se dve uri prijetno zabavali. Naslednje popoldne smo posvetili zgodovinskemu središču Dunaja (cesarska palača, cesarska grobnica, stolnica sv. Stefana, minoritska cerkev s prelepo sliko in mozaikih Leonarda da Vincija »Zadnja večerja«, cerkev sv. Karla Boromejskega in še marsikaj drugega). Popoldne smo obiskali cesarsko rezidenčo Schönbrunn, po večerji pa se odpeljali na Grinzing nad Dunajem in v eni tamkajšnjih vinskih kleti preživeli prijeten večer ob petju naših pesmi, ki so jih tudi drugi gostje radi poslušali. V nedeljo popoldne smo šli še v Klosterneburg ob Donavi, kjer je čudovita cerkev v sklopu

# OBVESTILA

**Popravek.** V osmrtnici za pok. g. Bana iz Trsta se je v ime vrnila neljuba pomota. Pravilno bi moralo biti *Pepi Ban* in ne Bepi, kakor je bilo napisano.

**Naročnikom in oglaševalcem v vednost!** Cenjene naročnike, ki oglašujejo v našem listu prosimo, da nam poleg besedila (zahvale, osmrtnice, voščila, oglasi) pošljejo tudi svojo osebno davčno številko (codice fiscale).

**Seja Zveze slov., katol. prosvete v Gorici** bo na sedežu v ponedeljek 6. septembra ob 20.30.

**Duhovna obnova za žene in matere** bo v Zavodu sv. Družine v nedeljo 12. septembra. Začetek ob 9. uri, sklep z mašo ob 18. uri. Obnovo bodo vodili gg. lazaristi.

**Novo šolsko leto** se začne s sv. mašo v sredo 15. septembra in sicer na vseh šolah.

**Potovanje** v Dalmacijo, Hercegovino in Bosno z obiskom Medjugorja in Kozare je preneseno na čas od 13. septembra zjutraj do 17. septembra zvečer. Cena bo pri sedanjem številu 23 prijavljenih 258.000 lir, ako jih bo 32 pa 246.000 lir in pri več kot 40 osebah 230.000 lir. Nove prijave po telefonu v Gorici: 34134 in v Trstu 752921 do 7. septembra zjutraj.

## SPORTNO ZDRUŽENJE »SOČA«

vabi na

### PRAZNIK V GRADU

ki bo v RUBIJAH (Sovodnje) v soboto 4. in v nedeljo 5. septembra.

**SOBOTA:** ob 18. uri odprtje kioskov; ob 20. uri tekmovanje v briškoli (128 parov); ob 20. uri ples ob zvokih Zamejskega instrumentalnega ansambla.

**NEDELJA:** ob 18.30 nastop deklinskih zborov »Danica« z Vrha in iz Doberdoba; ob 20. uri ples.

Oba večera bo deloval dobro založen bufet. V primeru slabega vremena se praznik prenese na 11. in 12. september. - Vabljeni!

## Duhovniki tu in tam

V 298 italijanskih škofijah je 40.431 duhovnikov, a polovico teh je med 50. in 60. letom življenja. Na Češkoslovaškem je bilo letos 47 novomašnikov, v Avstriji 67, v Jugoslaviji 86 (42 škofijskih, 44 pa redovniških).

nič manj mogočnega samostana patrov avguštincev, nato pa se povzpeli na Leopoldenberg in Kahlenberg. Zlasti s prvega je prostran pogled na širo no mesto ob Donavi. Na obeh gričih sta cerkvi, tesno povezani z vojsko poljskega kralja Jana Sobieskega, ki se je tu utaboril, preden je 12. septembra 1683 pričel z odločilnim napadom na turške čete, ki so Dunaj že nekaj časa oblegale in jih odločilno porazil.

Točno popoldne smo v nedeljo 29. avgusta zapustili Dunaj in bili čez poludrogo uro na zelenem Semmeringu, 980 m nad morjem, kjer smo imeli zelo okusno kosilo. Medtem ko je bilo v Gorici zlasti v soboto in nedeljo precej dežja, pa ga na Dunaju skoro ni bilo, tako da smo ves program nemoteno izvedli. Le na povratku od Semmeringa do Leobna nas je spremljal dež, a tega v avtobusu sveda ni bilo čutiti, zlasti ker je v zadnjem delu naš »Joško« držel se moško« ves čas skrbel, da je tekla kapljica, ki je ostala od letošnjega praznika firtalje v Rupci.

Pozno popoldne smo se ustavili še ob Osojskem jezeru, kjer smo mogli uživati lepoto obnovljene cerkve nekdanjega beneditinskega samostana, ki je resničen umetniški dragulj in prava paša za oči. Na severni strani cerkve smo našli grob poljskega kralja Boleslava II., ki ga je Anton Askerc ovekovečil v pesmi »Mutec Osojski«. Članji II. Andersove poljske armade v Italiji so mu postavili v latinščini sestavljeno spominsko ploščo.

Okrog 9. ure zvečer smo prekoračili mejni prehod na Trbižu. Pozdravila nas je luna na nebu, ki se je prejšnje noči sramežljivo skrivala. Sprejelo nas je toplo ozračje italjske zemlje, pa tudi v avtobusu je bilo vedno bolj toplo vzdrušje. Ni še bila polnoč, ko je zadnji udeleženeec bil zopet doma, o izletu pa se bo še dolgo govorilo, a obenem že kovalo načrte za prihodnje leto. - *Udeleženeec*

**Bog ne zahteva, da zmagujemo, ampak da se borimo (Charles Freppel).**

## DAROVJ

Za Katoliški glas: Vinko Levstik, Rim 50.000; Cioni, Pisa 6.000; Janec Jeretina, Kanada 34.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: K. J., Gorica, 100.000 lir.

Perin Josip, Steversjan: za Katoliški glas in Našo pot po 10.000 lir.

Franciška Boškin, Sovodnje: ob desetletnici smrti blagega moža Ivana za Alojzijeveče 15.000 in za Katol. glas 15.000 lir.

Za cerkev v Doberdobu: N. N. namesto cvetja na grob Nade Peric 20.000; sestrične namesto cvetja na grob Angela Marušiča 40.000 lir.

Za Skupnost Družina Opčine: Julka Strancar ob smrti svojega brata Antona (v Argentini) in ob zlati maši svojega brata Ignacijia 50.000 lir.

N. N., Bane: v spomin na svoje drage pokojne za lačne 10.000 in za Marijanišče 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Ema Vremec v spomin na očeta Karla in mater Jožefo 20.000; ista v spomin na Aleksandro Brišček 10.000; družina Partel-Huchler v spomin na starše Vremec 20.000; Pavel Mörpurg v spomin na strica Antona Sosič 50.000; Nada Zecchini v spomin na teto Pavlo Addobatti 10.000; Cristan-Komar ob 25-letnici poroke 25.000; N. N. 10.000; Justina Danu v spomin na svoje pokojne 5.000; starši Bogatec ob krstu sinčka Boruta 20.000; Pavel Rauber, boter ob istem krstu 30.000; Peter Rauber, stari oče malega Boruta ob krstu 20.000; N. N. v spomin na vse nekdanje cerkvene pevce za popravilo orgel 50.000; N. N. ital. jezika 25.000; razni 21.000 lir.

Za cerkveni pev. zbor na Opčinah: Jasna Repinc ob uspešno opravljenem doktoratu 130.000; N. N. 5.000 lir.

Dušan Hmeljak, Trst: namesto cvetja na grob nečaka Miloša Pertota iz Kopra za Katol. glas 20.000 in ob 50-letnici smrti mame Katarine Peršič za svetogorsko svetišče 50.000 lir.

Za tržaške skavte: družina Bratuž, Gorica v počastitev spomina Pepija Bana 50.000 lir.

Za rojanske skavte: družini Buzečan in Volpi v spomin na prof. Theuerschuha in na strica Nandota Volpi 60.000 lir.

Za Slovenske tržaške skavte: Diomira in Drago Bajc v spomin na pok. prof. Ivana Theuerschuha 30.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: družina Slapnik, Ricmanje 20.000; Antonija Kuret, Ricmanje 10.000; Zofija Zuljan, Ricmanje 5.000; Boža Dobrila, Log ob prvi obletnici smrti Adrijana Rodela 20.000; Marija Hrvatit, Ricmanje v isti namen 10.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Marija Zupančič, Trst 5.000; zlatoporočenca Ferdi in Svetka Volk, Trst-Sv. Jakob v zahvalo 10.000; N. N., Trst 20.000; A. L., Trst 20.000; N. N., Trst 50.000; družina Pertot, Trst ob 40. obletnici smrti p. Leopolda Mandića 50.000; Pierina Stefančič, Frankovec 5.000; Karlo Furlan, Trst 20.000; Vera Turk, Trst v spomin pok. Nede Mandić 30.000; g. Lino Cocci, Trst 50.000; Mira Bole, Trst v spomin pok. očeta 20.000; ista v spomin pok. Nede Mandić 10.000; E. Z., Trst 50.000; nekatere žene iz Domja 50.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N., Opčine 20.000 lir.

Za misijonarko Anico Miklavčič: Vera Stih namesto cvetja na grob sestre Mare, umrle v Argentini 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Matilda Mravle, Gorica 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

## Družinska sreča

Suzi in Matej Ferfolja sta v teh dneh dobila sestrico Alenko. Njima in srečnim staršema čestitajo voliči in veverice, skavti in skavtinje, člani doberdobskega cerkvenega pev. zbora, društvo »Hrast« in vsa župnijska skupnost.



# Radio Trst A

Sporod od 5. do 11. septembra 1982

**Nedelja:** 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojaju. 9.45 Nedeljska matineja. 11.00 Mladinski oder: »Ptički brez gnezda«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek... 12.30 Letošnje zborovsko tekmovalje Seghizzi. 14.10-19.00 Nedeljski radijski zbornik.

**Ponedeljek:** 8.10 Na obisku pri... 8.30 Napevi in melodije. 9.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 10.10 A. Foerster: »Gorenjski slavček«. 11.40 Literarni listi. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime?; tekmovanje Seghizzi. 13.20-16.00 Iz studia neposredno. 16.00 Klasični album. 17.05 Kulturna kronika. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije. 18.00 Socialno vprašanje v slovenskem romanu.

**Torek:** 8.10 Na obisku pri... 8.30 Napevi in melodije. 9.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 10.10 J. Brahms: Nemški rekviem. 11.30 Literarni listi; segajmo po zvezdah. 14.10 Otroški kotiček: »Mrtvo srce«. 14.55 Naš jezik. 15.30 Zapiski s potovanj. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Na obisku pri...; romantične melodije. 18.00 Terje Stigen: »Pribežniki«.

**Sreda:** 8.10 Na obisku pri... 8.30 Melodije in napevi. 9.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 10.10 Baletna glasba. 11.30 Literarni listi. 12.00 Epigram - odraz časa in razmer. 13.20 Iz studia neposredno. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Na obisku pri...; romantične melodije. 18.00 Slovenski umetniki na Montmartru.

**Četrtek:** 8.10 Na obisku pri... 8.30 Napevi in melodije. 9.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 10.10 Komorni koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Na počitnice. 14.10 Otroški kotiček: »Zlata ribica«. 14.35 Diskoteka. 15.30 Zapiski s potovanj. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije. 18.00 Četrtovala srečanja.

**Petek:** 8.10 Na obisku pri... 8.30 Napevi in melodije. 9.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 10.10 Simfonični koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Roža moogta. 13.20 Iz studia neposredno. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Na obisku pri... 17.30 Romantične melodije. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

**Sobota:** 8.10 Mali leksikon telesne kulture. 8.30 Napevi in melodije. 9.30 Tolstoj: »Ana Karenina«. 10.10 Baritonist S. Vremšak in organist H. Bergant. 11.30 Literarni listi. 12.00 Magična ura. 14.10 Otroški kotiček: »Bratovščina sinjega galeba«. 15.30 Gremo v kino. 16.00 Klasični album. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Poslušali boste. 18.00 Kevin McGrath: »Poraz«. 18.45 Vera in naš čas.

## Zahvala

Cerkveni pevski zbor z Opčin se zahvaljuje gospe Viktoriji Sosič za koristen dar ob prazniku farnega zavetnika sv. Jerneja.

**Ambulanto za otroške bolezni** je odprl dr. Mirko Spacapan.

Za **psihiatrijo** je odprl ambulanto dr. Bernard Spacapan.

Oba sta tudi na seznamu za splošno medicino v okrajih Gorica, Steversjan in Sovodnje.

**Ambulanta je v ul. Petrarca 3/I v Gorici.**

## OGLASI

Za vsak mmm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: *mgr. Franc Močnik*  
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

# KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

**GORICA**

**Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI

